

1853.

Ah mily ajuló dajkám vagy
 Édes szülő föld!
 Mins egy anya hü fiához
 Mins egy érselő;
 Te adoz élves mindig nekem
 Fájdalomban,
 Te vigasztaloz nyomoromban
 S te ajúlox engem.

Moss is midőn szép vándor
 S báj vidékre
 Elhagysom sírva svárgot
 Lászlósi tégel
 Tiszavirágok már már
 Telítelnélek,
 Vig dalokkal - vig versekkel
 Tiszvölgyre.

Ah de ezt eszt moss a tavol
 Törlőn Acsem én,
 Is svárgot itt szájhoz
 Ad e föld terem;
 Majd ha ismét vissza terem
 Vard kebelekre
 Váram mindegy szerelmi jóm,
 Hajlok iterre.

1854.

Vindya loivos szeremette
 Mics tegyet?
 Milyen minden versem így felelnet.
 Meg moss genge, de majd tovább
 Jobb leem,
 Ha szergeon olvas - tanul
 S figyelme;
 Jelen liz - de már az ötven
 Elhagysom
 Lászlósi borult a székáram
 És hajom,
 Nagy ugy !! hior ite ironia
 Hasonlatok.
 Moss túrom ház - moss hogy ite
 Mics akarnak.

Moss majd tovább az az hogyha
 Meghalok,
 Mely sírumba jobb verset
 Irhatok;
 Azt van tehát feljegyzem
 E perre,
 E néma e sors e bus
 Ejjelle;
 Hogy sörbet nem vót holnap
 Teggelig,
 S ragyogó jóvó líbör
 Hajnalig.

1855.

Bátyámhoz.

Doktori hö szivem
Ti feleletet sohaj
És látni ritked
Négszeműt rhaj.

Hár hova sekindek
Egyre földre - virre
Mindenütt egyedül
Ti vagyok ezembe.

Sicintie kio madár
Miert nem lehetek
Hogy horkaivt rögrün
Rögrün elmehetek.

Köszönetek kövnek
Virágot sepetek
Közei semiek rócsák
É égim nejelejeves.

Töl dioránem velők
Szerebő szivetek
Mint legnagyobb s drágább
Egyetlen kincsetek.

Ne felejetek hát
Engemet el soha
Ne legyetek horkam
Tideg és muszoka.

És kiellem mit kíván
Tületes seoverek?
Keresek mind azok
Az: hogy szeressetek.

Doktori hö szivem
Ti feleletet sohaj
És látni ritked
Négszeműt rhaj.

1856.

Vadász álman.

Ti mentem vadászni
Lóid ligetbe
Hogy bumas
Vátraxas
Egyhíse le.

Tiis pacorda dalok
Fellegetben
Csik - sármány
Kisalgany
A coerjékben

Kio jünyöke madár
Lombok kövött
A heja
Frédara
Levőkövött.

Nem löttem midde en
Nem madarat
Nem rittem
Nem seidem
A futokas.

Egy fa törvön settem
Legyveremés
Lüderem
Köpenyem
I luno kúrtómet.

Sajátom szunnyadtam
E'ev ahma
A lanyka
Futó s' hora
Vriagokas.

Nefelejves vettem
Kis kerékül
E's mondá
E's sugá :
"Emlékemül."

I eldím - s' ah szivem szíve
Megkavada,
Mers ő reg
Igen reg :
Szegyet elhala.

1857.

Sarolta.

Megnyerte hős Almásy verer
A régen álított szép harát
Ned' Ung' meggyének hatman
Sáthatm' fényes sáboras

Hyöckm' vigdal haraga
A nőmet róza ajkíró
Minda minót kis fülmité
Lattog le botrók galjírót.
#

Majd' imés hős Lehel verer
E'v' evapattal utra száll
Legyereit' fény szíve
Kémegve met a nagyongar.
#

Id' nyugaton Lehel verer
A németek szippans hávát
Vádan helet felől Bolond
Töré be kúrdanc ércfalát.
#

Igy s'ok sok év - sok évenát
Ladát - csatára nyerve seid
Hónata vissza a magyar
S' a nagy világ csak s'oké felé.
#

De Géjra lett a fejvélem
S parancs stavára, új korány
Nij kérdé szép karánti egen
Nirulmi bíbor kajnalán.

" De Géjra éves minienem
Kérdé Szarolta huo stavas
Togárdel a kéreos hínek
Nótlire úrvós stend sanad! "

" Ah háš Hadur nagy Istenné
Eo úo híunthi stammítave lest?
Akkor - igen - hús Géjra moni
Hn nemterem stetesve lest.

" Szódel nagyobb leend karád
Nagyobb eróben s bári mi vére
Mérges fulantja stemyivól
Meggogja vómi égi kéz. "

" Így szól Szarolta s Géjra hús
Stemébe vívó könyv stótkéldé,
S stívébe vldá nem sóhá.
A stemé megváltási jéld.

" Szarolta az hí úlléte
Kéblimébe úrvós stend híunthi
Melynek malaszt anyába' mivól
Nly évesen jibenhelunthi.

Tudom

Tudom miért adál
Sívó rózsák nekem
S melleje litjímst
Leányka kérvésem:

" Lehen jól bennéti a
Hivatali harom stímet,
Eo bemed a háza
Leghívébb gyermetéket.

Azt kérdésed

Azt kérdésed hogy mim vagyok
Van-e sok kímósem? van bíton
Kéblembe stend erény húnst
Tízstán miltént a bílóm.

Eo van kéblembe lóingólo
Magaórdus túz: hó: sterelem
Melynek nagyvágás mivól steregy
Kímóndam én nem merem.

" Nagy jól van háš kímóndom az
De csak havonlatka teorem:
Alyan mivól grómbólyn golyó
Melynek vége nem lethesem.

Sokán sterehmed.

Sokán sterehmed esdenet,
Nemde leánykák stóletet
Storjái a sók szép stavakad
Lóak hogy megnyerjéti stívetet.

Eo hallgatok híre csak ugyan
A sterelem nem nagy híány
Csak azt az egyre hírtelen
Lóvólj meg kérvés híó leány.

1857.

Emlény

Emlény jüzent adott
A lanyka kedvevem
Legszébb virágiból
Tova é' azt nekem.

I emléket dívta-hu
Kebledben hordozom
Tergő szép stirmais
Szereve cövekalam.

Mert annyi bánasoti
Nézésöt vada meg
E kis virág bökör
Törött életem:

Mint menyis nékűle
Kebled a móscha
Elvirhami elég
Nem lett von' bán soka.

De jaj - de jaj mi az
Szivembe tör stalait
Mely vadkint tej - gyötör
I fakacs fájdalommal.

A kis virág bökör
Nál nyugovni keblemen
De már ez sem segít
Kini sajgó sekemen

Mert az ki nekem ez
Mint emlény adta át
Hisz színe kebele
Mégseggel szem szava.

Emlény jüzent adott
A lanyka kedvevem
Hogy lenne fájdalom
A szíri életem.

Anyámhoz
-level-

Mis vizak édes egy anyam neked
Hogy földénsem gyákos ejeled
Mégirjam kebled menyis szemvedett
Mhódon nem láthatat engemet
Mégirjam e hogy a keves soka

Nem-nem szívem ez bányja se véved
Harcad - szíri vada minden felett.

Szereit légy nyugovni virág életem
Mint kis mávár szíri fakacs levelen

Járok virágy s csörgő pasak felett
Kálolva földem - hant - és nemzetet.

De bán hol járjak és bán mit tegyen
Soha seged éhsem felejelet

Hísz mint a földön olyan kincs nekem
Mint te anyam egyetlen minőnem.

Oh mond a kéd kis szöve nem beteg
Az a szép szöke s barna lány geret?

Nem - nem hiót látom mint samizgatót
A két szelű angyalka magzatot,
Támasd is rókes édes jó anyám

Támasd még gyenge kiso teóvörömet
S az uristén megajdja szíved.

Támasd miként szerezés a hazát
S baj csengien nyelvénél szent szavak;

Niszelek a kormak három sines
S a szeszék a költőnek enekes

Igen hiót a költőnek enekes

Nem puozta hang miként a két szelű,

Egy virág az melynek ágam

Angyal szeg lejt kellem szármam

Támasd miként a mi csak magyar

Nem úgy mint sok más hűség... mint sok csúsz

Vék szótellik kiti szegyenek anómam.

Hogy magyarok hogy e hon gyermek

Támasd rókes de az így mert rókes

Miként te azt mint én jobban tudod,

Böcsös meg has hogy így intem nekied

Híozen de hön kedvellek nemzedek,

S jelezem bumban hogy mint engemet

A hazának nevelj föl kebeled.

Egy úgy lesz a kedves Malvin - s Námam

Mindkettő hű s igaz magyar leány.

Nos

Nos mid esmáltsalok fűt

Stolvotsalok?

Talan híony - talan híony

Mulattalok?

#

Mulattalok fűt - mulattalok

Mint gyoro parat,

Melyet jegélt langgy szelű

Fölvölönanak.

#

Mulattalok fűt - mulattalok

S lánymak híozott

Tükörök láttam langra gyűlt

Szelmetek.

#

Mulattalok - s én nem talán

Azt vélelek?

Dalut lánymamnak intam egy

Szép leveled.

Sokszor

Sokszor elgondolkodtam már azon

Melyek hád szelű a szelű vagy a barna lány?

És úgy daláltam:

Legszelűbb a barna lány

Szél haján az éj lebeg

Mis oly szelűen kellemesen

Stullam szelűbbé reméke szelű.

#

De bán haján az éj lebeg

Prívo kies ajkán szelű szelű

S reggnek rósva szelű szelű

Melyet prívora fest a nap.

#

S ha rá nézels azt képzelem

Stottem áll a nap s az éj

Szél haján az éj lebeg

Szél a regg háfnalja kiel.

#

Te ha meiem a szöke lány
E a szöke lánynak két szemét
E lárom még szöke fűdjéit
E arcánaki halvány szemét:

Legyen bár ej várk és sötét
Mint a juthatnak börtönre
Azt gonvölöm elöttem áll
A népmatit kéveo reggele.

Szöke elgondolhattam már azon
Melyik hat szöke a szöke vagy a banna lány
Eo ugy találtam:
Mint a kéttő szék egyaránt
Ha szerez igazán.

Lug - lug

Lug lug - erősen lug a ház
Fluxa a mond cigány
Vig sáncos lejeged
A ijji és leány.

Arcán mindentkinet
öröm rózsája út
E a szöke hirtől csaki en
Vagyott hús egyedül.

Meg mellettem az a
Szék szöke lány gyermek
Vhaú mint ballgarmatit
Ne is kéidevélit.

Ei csak sáncoljassék
Eo legyessék vígan
Kélmék csak szöke
Bézetnek homvóom.

Midőn

Midőn esmetim kérdem én
Anyámat kérdem
E lepenes foglósott kérdem
A két vitányam.

Midőn még his gyermekvadás
E a völgybe távozom
E-el merengsem husszasan
A csattogány dalán.

E dalára lángra gyúlt szemem
His kéblem jólherült
Szememen fényes tükrökön
Kérem könnyű út.

E-el merengsem husszasan
A csattogány dalán
E társas szívvel kérdem háza
A két csónak alkonyán.

Te s mins a ferge - gyors parati
Lustában lug - s érege
Miként ha sírva hagyják el
A kéci völgyeket.

En is sntom késervesen
Mint sebrete légy szöke
Melyet rózsában his gyermek
Kérelmet megfogott.

Es síva keser jó anyám
Engedj meg nekem
Hát latyam én a völgybe ott
Növekedni szüntelen.

Hisz lán a völgy öly, kellemes
Halmás virág lepi,
Köszörtes vialát vívám
Pasarokszá szegdeli.

I szőlő bokrokban patak megett
Madarok énekkel
Melynek kúvjára rengtessé
Szívem vívja fel.

Oh engedj- engedj jó anyám
A völgybe engemet
Meggelt tanulnom mit az a
Szép fűhöz kéne.

Ne menj a völgybe gyermekem
Kélek a hű anya,
Hisz a csalógamz dallam
Még nem tanulna.

I ha tudnák is s meg érdenei
Mint az mit ő kéne
A fájálatomtól kebele
I szívem sepedne meg.

De menj a bérc szőre fel
Hát burokba sas repül
Hát a legben vihar síris
Szainya szegtelennül.

Menj föl a bérc gyermekem
S a bércöt meg sorább
Még lelked meg nem lette a
Köny csillagok hová.

I ott fenn majd megtanulom
Fálok szegdeli
Magavetősabtra mint minős
A csalógamz kéne.

A nagy szellem csak eg fele
Fülek szegdeli
Mint szep virágok illata
S pazarok hangjai.

Töl föl tehát jó gyermekem
A bérc szőre fel
Es stellemed a csillagok
Könaba veszen el.

Igy szőlő anyám s meg mivöletti
A bérc szőre fel
Májába szívem felhevült
Szívemet köny lepi.

Sonkénytelen

Sontienyelen bir stellemem
Talolm kecsete
Es ez volt szivemnek ~~ez~~ gyenge - ez
Legelő enete.

Te jöni fog egy szobba ivó
Lelkemre jöni fog
Mivén keblem etési máj
A messze birtokot.

Akkor fogok csak lengem
Hathatatlan domos
A hűvösken repülmi omni a sas
A csillag fényen át.

P. L. h. v.

Ak birtokára jö a naposugár
A fűzge kio madár vigan szeg
A messze állnak sziv értelmem
Ulnis egen a futó felhő löveg.
A dat honaka főtthivánkezem
Dolgozógum és nyugosum vtt lelem
Ki gyujt világot vtt ki ad erőt?
Talolj te szép lány - jér dalolj nekem.

Szivem leviszi aima fájálmom
Mind szép virágok ézak szob szete,
Te haj szeretmem lángos ég s lobog
Nly fuvam miként a nap tüze.

Maxim - kaxam keblemmek stens dona
Szeged szeretlek - te vagy mindenem
Lengő nyelved hallhatm égi kéj
Dalolj te szép lány - jér dalolj nekem.

A dat honaka szobba eles virul
Köcsököt van a köcsököt laka
Lantjának hurja szegő naposugár
Sárnaja a szesény kio átvolya
Szép - szép magavetve ez dicső e hon
En is megyek - hirt ott van évenem,
A hogy lantom a dat dicsőbb legyen
Dalolj te szép lány - jér dalolj nekem.

A gyűvös pászirta.

A gyűvös pászirta kio madár
Katta sziv egy szép lány
Hogy dalt zenegne ő neki
A reggneli rózsái hajnalán.

A minden regg rózsái hajnalán
Kio sziv baj dalt evathga
Nly annalisan miként
A langy szellő fuvallasa.

A hirtelen men a kio lányka s szob:
Madárkám édes mindenem
Dalolj ne csak regg hajnalán
Hanem evvintim is nekem

I dalolt forroan a madar
Mikien kívánta szép leány
A szunyadvó hús este is
Nem csaki regg sóráis hajnalán.

I rómei svéta hozza szép leány:
Madarhám edes amindénem
Falyt nekem egeot napon
Egeot napon s hoo éjjelen.

I a kio paronka egy felet:
Megsemim oh de nem lehet
Ejente dalt csaki fulmle
Lenghet búbjávan - s zeneq.

Mikor mehetor se roor madar
Kotó a leányka dauvan.
I selyem fonallal megkötö
Kio lábát györsen sítkövan.

I kerébül is ki engedé
I a kio madar magasra szállt.
Eo daltt gyull wepp csörei
Derugtak a kien láthatárd.

Eo lengett ott soká - soká
Lengett hüóm keoveresen,
Mig vege elhals éneke
I leozaltt a földre wemeden.

I a lányka stott: megállj kammó
Azt gondolat szabad leoreor
Keteleme' a velyem fonát
Mily hooan messzibb nem mehetor.

I mens mindig a fonát után
Vilen bokron s búkékken ald
De haj kio keble megredett
Kotson tele a kio madart.

Haragzol.

Haragzol rám se kio leány
S azért hogy mellette vagyok?
Sohse bírom - én elmegyek
Verecsöt máshol is kapok

Menjen tehát?
I oh fájdalom
E' így felett:
Nem bánom.

De látd ha elmegyek babám
Többé nem látok engem soha
Mert én vagy meglevöm magam
Nagy elhalvtl mind törött ibolya.

Menjen tehát?
I oh fájdalom
E' így felett:
Nem bánom.

I ehernél e azt évenem
Hogy én egy bújósó legyek?
I elkerbeinek e kimomas
Mint ertel lánykám szeméket.

Menjen tehát?
I oh fájdalom
E' így felett:
Nem bánom.

Te szép még is daros leány
Sőt ide háts kio kezédes,
Ez szép is szép de sebisen
Megszokhatlak dígedes?

Utószor halmagig
& sőt is allanyon?
S'í így felel:
Nem hanem.

Hogyha

Hogyha föltűnt az est csillag az egen
Jött ki hortam - jött ki hortam kévesem
Jött ki hortam a ródelő sanyára
Jött ki hortam kévesednek karjába.

Hideg sejt fű - de csak fujjon nem hanem.
Ha te itt lést éves kéves galambom
Fölmegozem kama stemed sugara
Ezt virága kévesed kőnyára.

Nem is megyek elmelöte schova
Mig fölnem kím a nap piroos sugara
Nesseen el az egeot gulyom nem hanem
Velei voltam éves kéves galambom.

Csóvtes

Csóvtes éj van nyugorak a ki nyugorak
Tellegel kést a hold argom bujorak
Egy egy csillag nix a folore szelven
Héj csak engem nem vigasztal semmisen.

Long a szello" Isen duja mit keser
Hogy stávára sánra kiel a fa level,
S ki seflevesi baj illatás a virág
Héj csak nekem vigasztalás ami sem ad

Procsa falk körs megesenül a fűtmile
Az egeot rája enekivel sőt is be
Tájiakmában vly stomorun enekel
Hogy ki falka rája a bimbó kebel.

Kis madarka merd vly buo az enekel
Hior stabaó vagy bologzag az életel
Tegedes rabba nem sett még senki se
Héj rab vagyok - rabbi lett babaim stame.

Minimemli

Minimemli legyen vege ma
Eddig sohat kellem - sohat
Fardom fudottam kanyorak
S mid nyertem? áncó kóssarad

Fedig be kévveltem a lönyo
Ez ha beokelgerak vele
Ez ha ő is beokel velem
Mevolya dabra kévvelde.

El is xengsom stekememet
Eldide stепен kévveon
Miként stokott a kis madár
Ha a tavasz s nyár megjelen.

De mind hiába kebele
Nóval fejtett bir fok vala
Melynek nem rózsja föl jéges
A jenyés napnak sugara.

De ej annék janzatkorom
Nótt év többé nem lesz soha
Nőkre has kően veled
Szerelemnek csálait kőna.

Hanem mit hallók - ajromon
Közjogmatk - szabád - lehed
Level? s kiavól? a lányka hi?!

No mond hogy minijár emegyen.

Sz. L. hoz.

Nem mondom egészen
Nem is mondtatom
Hogy az élet juszta
Néma lére trom
Hát ne nőjön egy kő
Stejn vőm virág
Hát ne legyen egy kő
Hű s igaz barátság.

Hű s igaz barátság
id legstebb virág
id mis e gonvöz jőtt
At embereket ad.

De has kéred se
Kévedo ifju
Stejn s vőm legyen
Egy stejn kőstom

S elemul most már minik
Barátok leventi
Barátok a memyben
S itt a jőle derén.

Meg egyvör schat kőn
Kétembe kéred
Meg egyvör vődvimk
Emilén verleges.

S duvő meg a jőharbót
id melyböt vővöl
Kettőnk vőre vőlt ott
S vővön igazom.

S duvő minön a kő
Kőben nyngvőtt
Nefelejés virágka
Nótt s viridat ott.

S midön a kő elvát
Egy új itt maradt
id máskő vővőthet
Vővőthet japavó.

Vővő e virágod
S ajvöl hiven ad
Kővöl e virág majd
Kővöl jachad.

1858.

Mjére.

Mindégyre mulnák ifjú éven
És mulnák velők stenuvésim.
Mikél vly sokorv sebék sévemet:
Világ a sors a durva emberet.

Mindégyre jünök s nönök éven
És nönök velök stenuvésim;
Ki annya meg ha majd én meghalok
Miké vltenek meg:
Az évek e? vagy a sok bánatok?

Emlékerek ti.

Is med ishun vagyok.
És bemed kicsinyke lak
Honnét hō vāgyam
És - messe csallanak.

Járam sokat - sokat
Mind felhō kég egen
Melyet a rivatar
Mindem felé vöten

Lattam a sorsvāg
Kaldáros seiris -
S az itt ott felémō
Kicsinyed vōlgyeis.

De háir mily stép is az
Alföldi sorsvāg
Hoz az ember kéme
És vōgselenbe lát.

Szikkal magasztvālt
Vagy kōvōkhe seikla táj
Melyeknek vrmam
Lásoknak serge stáll.

Azért mindégyre csak
Vissza ki vānthozam
Láthatm ségedet
Szülőföldem - hazam.

S most ismét itt vagyok
És mellettek jō atyom
Meg mellettek te hō
Egyetlen egy anyam.

De si mért könyeztek
Annnyáitok meg nekem?
Azért hogy seerte van
Szaligasztva hō sévem?

Ahah - a mély fájdalom
Laza szét heblemet
Miként villám süte
A büvölké bérceket.

De ne könnyeztet
Stenvedtem bán sokat
Mint virág a melyet
Vízjő der megfagyatt

Ne sirjadok stülök
Nem veszem mindenem,
Legjobb kímésem megrom.
"A haza sterelem."

Aha vissza

Aha vissza nétek elmúlt évenre
Luga hebletem rug - mis a sík nap
Műnön évek stülök a rét görögym,
Megbődültem - s röjögve át stalár.

Oh a mult nékem egy jégseger a mely
Haber vízával stülök fájult,
Mely elhervasza szép virágaimat
Mely itt forró stivem felett virult.

Atkozott sors fogor e könnyim egykor
& megromgalt - e véres stiv bajon?
Mindégy . . . csak rajta kímésem nem haragom
Hagyj itt e megfagyott rideg jégstülökön.

Stiv én nem felelt egy stülök se stülök.
Itt e heble . . . ha stülök stülök - stülök
Nagy lantom kell? itt van stülök stülök
De e a dal mis rajta stivem dalott.

Anyámnak
- level ujévre -

Nagy elmerengsem a mult év felett
Mely elkímé gyorsan mis villám süte:
Hogy bus lettem a melyen stenvedett
Kieseresen és hústam könnyem;
De te ne lásd - ne lásd s ha lásd is
Ne ütök meg stivem köny rajostam.
Fájdalmaimnak nem te vagy stülök
Bölkög új évet éves jó anyám.

Aha stülök stülök a nagy világba én
Stentim stivem - csak te vagy egyedül
Csak te vagy kímésem - csak te mindenem
Csak te kímé gyermek stivem hevül; -
Haj mert sokat stenvedtem én sokat
& nagy világnak durva stivem
De ne könnyez ne - sen sem könnyezek
Bölkög új évet éves jó anyám.

A remény.

Most meszte üvött a sors engemet
De köted meszte messzire nagyon,
De kárvét - nem sokára ujfolag
Meglátjuk egymás szíve hajnalán;
Legy boldog addig is és ne felelj
Ne utköv meg fiadnak hús szaván
Fájdalmaimnak nem az vagy oka
Boldog új élet édes jó anyám.

Kézre . . .

Kézre keletyűd huzat ut
Foggy a hűvög meg ne vegye
Nagy ebne süsse az a nap
Turvón süto anelege.

Huztalok is keletyűd vea
Takarjaitok be keletyűd
Ne lassó a világ puhult
Kessségsöt sárgult kezesen.

De háis - de háis majd szívedet
Az a bűmet terhelt kanyas
Ellivel földisét el - mivel
Foggy a világ ne lásson ad?

Sokas szemvedlem én sokas
A sors elrablá aminténem
S elhervasztá virágimat
Melyek virultak szépen - kezesen.

S most némán állok minő a bere
Melyen minő volt level - s virág
Nagy minő egy rongyos puotta lák
Melynek vihar döntötte be falát.

Es ily sok szemvedés kövött
En még is élni akarok
Az életis kűvűd kebelem
Haber eldímsek is a szeltnajuk.

Es ily sok szemvedés kövött
Távol his méises lák szemem
Mely mintha hinya engemet
Foggy s világi bajjal - fényesen.

Es én utána indulok
S midőn mar - mar életem is
Egy fere . . . és ismét eldímsek
S magamra hágy fájdalmam kövött.

De végkép nem hágy el soha
Mindégyre hírsat - egyre hűj
Csak menjek s ha életsem is
Nagy lév a boldogság nagy lév a dij.

S hiózetk seवानातः s kivelem
Tényes a föld felületén,
Mivé leszek ha ellobog
E méis az a csaldán - csaldán remény?

Johozor

Johozor egy elgondoltóim
Miert élet - miért?
Mide szívem fájdalommért
Nem lesz ki nyujtina beid.

Avagy lesz e maji valaki
Ki sebreteit seivemet
Kerlekemmel és lángoló
Csókkal gyógyítsa meg?

Avagy lesz e maji valaki
Ki láncom buszavas
Elrengje nekem omis mávár
A reggnet hajnalas?

Avagy lesz e - avagy lesz e
Lesz e maji oly leány
Kimit keblén meggyhenjek
Mint harmas élti én vialán?!

Ne csordálokvalok.

Ne csordálokvalok.
Ita néha vig, vagyok
Hiózen rongals szívem
Jigalmi nem nagyok.

S szívjából e mineti
Prülot néha én
E rég megáskorott
E durva föld telien?

Ast véliet Adán
A lány stercimmet?
Nem - nem hió engemet
A lányka nem seced.

Csók annaki örülök
Csók annaki vigadó.
Ita veses gondolom:
Stagy holnap meghalok.

Melyik máis

Melyik máis sebb virág
Ade igazvág? vagy a remény?
En Istenugyse nem szívem:
Igazvágot e földön nem lelet,
E reménye?
Cudar - eltün életem.